

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖

อ.พ. ๒/๒๕๔๖

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปลงสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย

หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการสงเคราะห์ และกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวซึ่งต้องเกษียณอายุในระหว่างรักษาพยาบาล ให้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด รวมทั้งกำหนดให้ทายาทของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการซึ่งต่อมาถึงแก่ความตาย ได้รับบำเหน็จตกทอดแทนบำนาญตกทอด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ วันใช้บังคับ บทยกเลิกกฎหมายเดิม และบทนิยาม

๒.๑ ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ บทยกเลิกกฎหมายเดิม

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๔ บทนิยาม

ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รวมถึงผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง (ร่างมาตรา ๔)

๓. เนื้อหา

๓.๑ เหตุและสิทธิของการได้รับการสงเคราะห์

ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๕)

ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้างต้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

๓.๒ กรณีการหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนด หรือเกษียณอายุในระหว่างรักษาพยาบาล

ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

ถ้าระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ข้าราชการผู้นั้นต้องเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุดให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๗)

๓.๓ กรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

ถ้าอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้และเมื่อข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นก็ได้ (ร่างมาตรา ๘)

๓.๔ สิทธิการได้รับบำนาญพิเศษของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

ข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ดังนี้

(๑) ได้บำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้าย โดยเงินเดือนให้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออกและผู้นั้นขอรับบำนาญปกติ ให้คำนวณบำนาญปกติตามสิทธินั้นบวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่ได้รับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่เกิดสิทธิที่จะได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า (ร่างมาตรา ๙)

๓.๕ สิทธิของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ ถึงแก่ความตาย

เมื่อข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดสามสิบเท่าของบำนาญพิเศษที่คำนวณได้ตามความในมาตรา ๘ (๑) ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่เกิดสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๘ (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๖ กรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ ได้รับการสงเคราะห์หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ

ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว (ร่างมาตรา ๑๑)

๓.๗ สิทธิการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่

ข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๑๒)

๓.๘ การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่

การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๙ สิทธิของข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์หรือทายาทต่อกรณีข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตาย

ข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตายนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาทได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๔)

๓.๑๐ สิทธิการรับเงินบำนาญเป็นรายเดือนของข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์

ให้ผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๑๑ สถานะของระเบียบที่ออกตามกฎหมายเดิม ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖)

๔. บทผู้รักษาการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ กับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นางสาวสุภางศ์จิตต์ ไตรเพทพิสัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายสุรัตน์ หวังต่อลาก นิตกร ๗ นางสาวบงกช วงษ์ไทย วิทยากร ๕
นางสาววีรนุช หมั่นทอง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการคลังและงบประมาณ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๑
	- ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากกรอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๑
	- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๕
	- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๕
	๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง	๕
	๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง	๑๐
	- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	
	ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๐
	- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๑๑
ส่วนที่ ๒	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ กับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๑๓
ส่วนที่ ๓	ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๒๑
	- ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๒๑
	- สรุปร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๒๓
	- สิทธิประโยชน์ของข้าราชการตามร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.	๒๖
ภาคผนวก	พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘	(๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย

หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวม ๒ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

๒. เสนอโดย นายชูวงศ์ ฉายะบุตร และนางผ่องศรี แซ่จิ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ มีหลักการในทำนองเดียวกัน โดยฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า โดยที่พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการสงเคราะห์ และกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวซึ่งต้องเกษียณอายุในระหว่างรักษาพยาบาล ให้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด รวมทั้งกำหนดให้ทายาทของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการซึ่งต่อมาถึงแก่ความตาย ได้รับบำเหน็จตกทอดแทนบำนาญตกทอด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และมีมติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และมีข้อสังเกตบางประการ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร) เป็นประธานกรรมการฯ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ไปพิจารณาดำเนินการด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ กาวัญญา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายอมรเทพ สมหมาย	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๗. นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๘. นางสลิททิพย์ ชัยสดมภ์	เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายโกวิทชัย ธรรมานุชิต	๑๐. นายจำนงค์ โพธิสาโร
*๑๑. นายจิรพันธ์ ตั้งวงศ์ตระกูล	๑๒. นายเจือ ราชสีห์
*๑๓. นางสาวชลิดา สาครदानันท์	๑๔. นายชัยพร ทองประเสริฐ
๑๕. พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร	๑๖. นายนิศ ขำนุรักษ์
๑๗. นางนิภา พริ้งคุงกะ	๑๘. นางบุญรื่น ศรีธเรศ
๑๙. นายประกอบ รัตนพันธ์	๒๐. นายประจักษ์ มั่นหมาย
๒๑. นางผาสุขนิตย์ ปิณฑะรุจิ	๒๒. พันตำรวจเอก พณา เจือเพชร กฤษณะราช
๒๓. นางมยุรา มนะสิการ	๒๔. นายยงยศ อติเรกสาร
๒๕. พลเอก รัตนะ เจลิมแสนยากร	*๒๖. นางสาวลักขณา สีระอมรรัตน์
๒๗. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	๒๘. นางวิไลวรรณ อัครเศรณี
๒๙. นายสงขลา วิชัยทัตตะ	๓๐. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
*๓๑. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ	๓๒. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี
๓๓. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๓๔. นายเสริมสุข เหลาหทัยอรุณ
๓๕. นายอรรถพล มามะ	

* กรรมการในสัดส่วนของรัฐสภา

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองขึ้น พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราในคราวเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบ ร่างแล้วได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไข ถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง เอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตาม นัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันอังคารที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นสมควร มอบหมายให้คณะกรรมการการปกครองและคณะกรรมการการทหาร วุฒิสภาเป็นผู้พิจารณา เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าว รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

ทั้งนี้ ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการคลังมาชี้แจง และสามารถสรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ดังนี้

(๑) กฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากได้ใช้มาเป็นเวลานานตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จึงสมควรต้องมีการปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าว

(๒) สาระสำคัญ

(๒.๑) กำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการสงเคราะห์ ซึ่งเดิมต้องขอการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(๒.๒) กำหนดให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ซึ่งต้องเกษียณอายุในระหว่างรักษาพยาบาลมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

(๒.๓) กำหนดให้ทายาทของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วย
เจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการซึ่งต่อมาถึงแก่ความตาย ได้รับบำเหน็จทดแทนบำนาญ
ตกทอด

เรื่องเสร็จที่ ๖๖๙/๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ
เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๑๖๕๒ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการคลังเสนอ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการให้สิทธิแก่ข้าราชการซึ่งได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ได้รับการสงเคราะห์มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย รวมทั้งสาเหตุราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลา และหากข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บนั้นตกเป็นผู้ทุพพลภาพ หรือพิการอันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการ ถ้าข้าราชการผู้นั้นสมควรจะรับราชการต่อ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดอาจสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นโดยยังไม่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ และเมื่อข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเมื่อใดก็ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยามคำว่า "ข้าราชการ" เพื่อให้มีความหมายจำกัดเฉพาะข้าราชการที่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม เท่านั้น แต่ให้ข้าราชการตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีความหมายรวมถึงข้าราชการที่ไม่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม เช่น ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ข้าราชการสำนักงาน ค.ต.ง. และหมายความรวมถึงตุลาการศาลปกครอง

๒. ปรับเปลี่ยนบทบัญญัติที่กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาอนุมัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดขั้นตอนที่เกินความจำเป็น และให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ

๓. หากเลิกบทบัญญัติเรื่องการต่ออายุราชการให้แก่ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการซึ่งต้องเกษียณอายุในระหว่างรักษาพยาบาลออก เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น ๆ ซึ่งปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติรองรับในเรื่องการต่ออายุราชการแล้ว แต่ยังคงให้ข้าราชการดังกล่าวมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

๔. เปลี่ยนหลักเกณฑ์การจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทในลักษณะบำนาญตกทอด เป็นให้จ่ายในลักษณะบำเหน็จตกทอดแทน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการจ่ายบำนาญตกทอดเป็นบำเหน็จตกทอด

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

(๑) ข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ มีดังนี้

ผู้แทนกระทรวงการคลังชี้แจงว่า

(๑.๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ปรับปรุงจากพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ครอบคลุมข้าราชการที่ไม่สังกัดกระทรวง หรือทบวงบางแห่งและตัดข้าราชการส่วนท้องถิ่นออก เนื่องจากเห็นว่ากฎหมายบัญญัติถึงสิทธิประโยชน์เป็นการเฉพาะแล้ว

(๑.๒) สำหรับพนักงานของรัฐในมหาวิทยาลัย และในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขนั้น กรณีของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และมหาวิทยาลัยสุรนารี ซึ่งได้ออกนอกระบบแล้ว เป็นพนักงานของรัฐจะไม่ได้สิทธิตามร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะมิได้มีสถานะเป็นข้าราชการตามเจตนารมณ์ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ ส่วนพนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการปฏิบัติงาน เช่น คุณสมบัติ เงินเดือน ระดับบรรจุ และสวัสดิการอื่น ๆ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ตำแหน่งเดียวกัน โดยอนุโลมตามกฎหมายและระเบียบที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนสามัญ เว้นแต่การมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จะตั้งขึ้นแทนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (คบข.) ดังนั้น พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจึงอยู่ในข่ายได้รับสิทธิตามร่างพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับข้าราชการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตว่า การอาศัยมติคณะรัฐมนตรี

(๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓) เพื่อให้พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีใช่ข้าราชการตามคำนิยามในมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับข้าราชการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการนำเอามติคณะรัฐมนตรีไปขยายผลของกฎหมาย ซึ่งไม่อาจจะกระทำได้

สำหรับความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เห็นว่า สิทธิในบำนาญตกทอดตามกฎหมายที่ใช้ปัจจุบันให้สิทธิมากกว่าบำเหน็จตกทอดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่า เนื่องจากมาตรา ๑๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ผู้มีสิทธิอยู่เดิมได้รับสิทธิเท่าเดิมต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ จึงไม่มีผลกระทบกับข้าราชการตำรวจที่ได้รับสิทธิอยู่แล้วด้วย

(๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อพิจารณา ดังนี้

(๒.๑) ร่างมาตรา ๔ ซึ่งกำหนดความหมายของคำว่า "ข้าราชการ" ให้หมายความถึงข้าราชการที่ไม่สังกัด กระทรวง หรือทบวง ด้วยนั้น อาจครอบคลุมไปถึงข้าราชการการเมืองด้วย แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัติ หลายกรณีไม่สามารถใช้กับข้าราชการการเมืองได้ เช่น การเกษียณอายุตามร่างมาตรา ๗ และการสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นตามร่างมาตรา ๔ เป็นต้น ฉะนั้น หากกระทรวงการคลังมิได้ประสงค์ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับข้าราชการการเมืองด้วย ก็สมควรบัญญัติให้ชัดเจนเพื่อมิให้มีปัญหาในการตีความในอนาคต

(๒.๒) สมควรให้ปรับปรุงถ้อยคำบทบัญญัติในร่างมาตรา ๑๒ เกี่ยวกับการได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้ "การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทูพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น"

๒.๒ ความเห็นอื่นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขตัวแล้ว ดังนี้

- ๑. กระทรวงการคลัง
- ๒. สำนักงาน ก.พ.

๓. ผลการตรวจพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. นิยามคำว่า "ข้าราชการ" ตามร่างมาตรา ๔ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ มีประเด็นพิจารณาว่า สมควรขยายขอบเขตการใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ให้ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น พนักงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และรวมถึงตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการเช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น อาจทำให้เกิดความลักลั่นและไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น

ในประเด็นนี้ กระทรวงการคลังได้ขอคงหลักการนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ให้หมายความถึงข้าราชการเท่านั้น ไม่รวมถึงพนักงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการลา การรักษาพยาบาล การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ซึ่งพนักงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่นไม่สามารถนำหลักเกณฑ์เหล่านี้มาใช้บังคับได้ สำหรับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการ ป.ป.ช หรือคณะกรรมการอิสระตามรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้องค์กร ดังกล่าวสามารถกำหนดระเบียบเรื่องการประกันสุขภาพของบุคคลเหล่านี้ ในส่วนของพนักงานของรัฐประเภทอื่นหากเจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติ

ราชการ สามารถขอรับสิทธิตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากรัฐเทียบเท่าสิทธิของข้าราชการ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ จึงเห็นควรให้ลงนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ตามร่างที่กระทรวง การคลังเสนอ

สำหรับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฐนกรองฯ ในเรื่องพนักงานของรัฐใน มหาวิทยาลัย และในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) เห็นว่า เนื่องจากปัจจุบันได้มีระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนให้แก่พนักงานของรัฐ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้พนักงานดังกล่าวได้รับเงินตอบแทนในลักษณะ เงินเพิ่มพิเศษ เงินสวัสดิการ และประโยชน์เกื้อกูลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ ว่าด้วยการนั้นในระดับเทียบเคียงกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับบรรจุแต่งตั้ง และปฏิบัติราชการ ในลักษณะเดียวกันโดยอนุโลมอยู่แล้ว และสำหรับพนักงานของรัฐในมหาวิทยาลัยหรือพนักงานของรัฐ ประเภทอื่น กระทรวงการคลังจะได้ออกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนให้แก่ พนักงานของรัฐดังกล่าว จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติรองรับสิทธิของพนักงานดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

สำหรับประเด็นข้าราชการเมืองนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) เห็นว่า ข้าราชการการเมืองเป็นข้าราชการประเภทหนึ่ง ซึ่งรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน จึงอยู่ในความหมายของนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ดังนั้น หากข้าราชการการเมืองซึ่งได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตาม หน้าที่ที่จะได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ สำหรับ บทบัญญัติในเรื่องการเกษียณอายุของข้าราชการการเมืองตามร่างมาตรา ๗ นั้น เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๒. ได้พิงวรรคสามของร่างมาตรา ๗ เป็นดังนี้ "หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่าย ค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาระดับสูงสุดให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด" เพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓. ได้นำวรรคสองของร่างมาตรา ๘ วรรคสองและวรรคสามเดิม มาเขียนเป็นร่าง มาตรา ๑๐ เพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๔. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๑๑ ดังนี้ "การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราช อิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทูตพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ใน มาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น" เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับ ข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๕. ไม่ประเด็นความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เห็นว่า สิทธิในบำนาญ ตกทอดตามกฎหมายปัจจุบันให้สิทธิมากกว่าบำเหน็จตกทอดตามร่างนี้ ซึ่งคณะกรรมการกฐนกรองฯ เห็นว่า เนื่องจากร่างมาตรา ๑๕ กำหนดให้ผู้มีสิทธิอยู่เดิมได้รับสิทธิเท่าเดิมต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ จึงไม่มีผลกระทบกับข้าราชการตำรวจที่ได้รับสิทธิอยู่แล้ว นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฐนกรองฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๔๔

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ปัจจุบันมีข้าราชการจำนวนมากที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะข้าราชการทหารและตำรวจไม่ว่าจะอยู่ในภาวะสงครามหรือภาวะปกติ เช่น กรณีรัฐบาลประกาศนโยบายการปราบปรามยาเสพติด ส่งผลให้ข้าราชการส่วนหนึ่งได้รับบาดเจ็บ ทูพผลภาพ และเสียชีวิตอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งข้าราชการเหล่านี้ได้ทำคุณูปการแก่ประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นกฎหมายที่กำหนดให้รัฐให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาเกือบ ๕๐ ปี ซึ่งได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากว่าปัจจุบันได้มีการปฏิรูประบบราชการ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อันทำให้การบริหารหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เหมาะสมและทันต่อสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

บทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพื่อให้มีความรัดกุมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เช่น ตามกฎหมายฉบับปัจจุบันมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ตามร่างกฎหมายใหม่ ได้ตัดข้อความ “หรือเนื่องจากต้องปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน” ออก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการตีความว่าการไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงานมีกฎหมายครอบคลุมพื้นที่เพียงใด หรือกรณีการอนุญาตให้ลารักษาพยาบาลต่อตามมาตรา ๖ และการสั่งให้ข้าราชการผู้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่ตามมาตรา ๗ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้า ด้วยเหตุนี้ตามร่างกฎหมายใหม่จึงกำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการปกติ มิใช่เรื่องทางนโยบาย อันเป็นการลดขั้นตอนที่เกินความจำเป็น และสนองนโยบายการลดเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

มติที่ประชุม

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

ไม่มีการอภิปราย

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ
เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

การพิจารณาในวาระที่สาม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือ

การป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ. ๒๔๕๘

กับ

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย

หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมทุกแห่ง</p> <p>มาตรา ๔ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงานหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ใน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น “รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง</p> <p>มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>พระราชบัญญัตินี้</p> <p>การขอรับการสงเคราะห์ที่ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย</p> <p>มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๔ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย</p> <p>ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๖ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี แต่ถ้าระยะเวลาหนึ่งปีไม่เพียงพอ คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ลาต่ออีกก็ได้</p> <p>ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาได้เมื่อรวมกับอายุของข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตเกินหกสิบปี ก็ให้ถือเป็นการต่ออายุราชการ แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบห้าปี</p> <p>ในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้รับเงินเดือนเต็ม</p>	<p>การขอรับการสงเคราะห์ที่ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย</p> <p>มาตรา ๖ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย</p> <p>ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด</p> <p>มาตรา ๗ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็ม</p> <p>ถ้าระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ข้าราชการผู้นั้นต้องเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุดให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗ ถ้าอันตราย หรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพ หรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่า ข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้ และเมื่อข้าราชการผู้นั้นสมควรจะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้</p> <p>มาตรา ๘ ข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังนี้</p> <p>(๑) ได้รับบำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย</p> <p>เงินเดือนตามวรรคก่อนมีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้คำนวณเป็นบำนาญปกติตามสิทธิที่นับวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว</p> <p>(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่เกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษตาม</p>	<p>มาตรา ๘ ถ้าอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้และเมื่อข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังนี้</p> <p>(๑) ได้รับบำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้าย โดยเงินเดือนให้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออกและผู้นั้นขอรับบำนาญปกติ ให้คำนวณบำนาญปกติตามสิทธิที่นับวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่ได้รับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว</p> <p>(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่เกิดสิทธิที่จะได้รับบำนาญ</p>

<p>พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ก็ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า</p> <p>ถ้าข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ถึงแก่ความตายโดยทายาทมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญตกทอดตามสิทธินั้นบวกเข้ากับกึ่งหนึ่งของบำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าตายโดยทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ทายาทได้รับบำนาญตกทอดกึ่งหนึ่งของบำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) แต่อย่างเดียว</p> <p>ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่เกิดสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า</p> <p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับจากการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว</p>	<p>พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดสามสิบเท่าของบำนาญพิเศษที่คำนวณได้ตามความในมาตรา ๙ (๑) ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่เกิดสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้นหรือบำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๙ (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว</p>

<p>พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๔ เมื่อข้าราชการผู้ได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในเดือนที่ตายให้แก่ข้าราชการผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษตามแต่จะเห็นสมควรก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ตายเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม การส่งเงินเดือนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม</p> <p>ถ้าไม่มีทางที่จะเลื่อนเงินเดือนขึ้นได้ตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น ให้เพิ่มเป็นพิเศษโดยนำเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายในปีปัจจุบันของกรมหรือสำนักราชการนั้นมาตั้งจ่ายให้เป็นพิเศษเฉพาะจำนวนที่เพิ่มขึ้นถ้าหากเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายไม่มี หรือมีไม่พอ ให้กระทรวงการคลังหาเงินมาตั้งจ่ายให้ และในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้รวมเงินที่ได้เพิ่มขึ้นนี้เข้าเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายด้วย</p> <p>มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ผู้ใดสมควรจะได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพียงไร หรือไม่ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาดำเนินการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๒ ข้าราชการผู้ได้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น</p> <p>มาตรา ๑๓ การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔ ข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตายนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาทได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย

หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ.

**ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.**

๑. เดิมขั้นตอนการปฏิบัติในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีกรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการก่อนการปรับปรุงกฎหมาย

- หน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการเป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริงและเป็นผู้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีโดยผ่านรัฐมนตรีเจ้าสังกัด (เหมือนการเสนอเรื่องเข้าคณะรัฐมนตรีทั่ว ๆ ไป)

๒. จำนวนข้าราชการทั้งหมด ๑,๗๙๘,๔๓๑ คน แยกเป็น

- ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. ๑,๑๖๐,๓๕๙ คน
 - ข้าราชการที่ไม่ได้เป็นสมาชิก กบข. ๖๓๘,๐๗๒ คน
- (ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ)

๓. กรณีการแก้ไขชื่อกฎหมายได้ประสานเป็นการภายในกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วได้รับแจ้งว่า การแก้ไขชื่อกฎหมายอาจกระทำได้ แต่จะต้องระมัดระวัง เพราะการแก้ไขชื่อกฎหมายอาจกระทบต่อหลักการหรือเนื้อหาของร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว

๔. สำหรับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในกรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการและกรณีเรื่องที่น่าเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติให้ปรับเปลี่ยนหน้าที่เพื่อรับราชการต่อไปว่าปีหนึ่งก็ครั้งนั้นไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ส่วนหนึ่งยังรับราชการอยู่บางส่วนนอกจากราชการโดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ซึ่งจากข้อมูลการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษปรากฏว่าผู้รับบำนาญพิเศษมีทั้งผู้รับบำนาญพิเศษตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และผู้รับบำนาญพิเศษตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งการยื่นเรื่องขอรับบำนาญพิเศษดังกล่าวไม่มีการแยกข้อมูลของผู้รับบำนาญของกฎหมายทั้งสองฉบับไว้ แต่มีเพียงข้อมูลจำนวนผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จำนวน ๓๐๙ คน และในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จำนวน ๒๖๒ คน

๕. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (๑) ลดภาระการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเนื่องจากเป็นเรื่องการพิจารณาอนุมัติสิทธิตามบทบัญญัติของกฎหมาย มิใช่นโยบายสำคัญที่ต้องขอความเห็นคณะรัฐมนตรี
- (๒) ทำให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติและทำให้เกิดความรวดเร็วในการได้รับสิทธิของผู้ได้รับการสงเคราะห์
- (๓) ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสิทธิประโยชน์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

สรุปร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ
เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

กฎหมายเดิม

เดิมพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ บัญญัติให้ข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรม ทุกแห่งซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนและได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการได้รับการสงเคราะห์ ดังนี้

๑. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และมีสิทธิลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการกำหนดไว้ ถ้าลาไม่เกิน ๑ ปี รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติและหากต้องลาเกิน ๑ ปี ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ในกรณีข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าอายุ ๖๐ ปี ให้ถือเป็นการต่ออายุราชการ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุ ๖๕ ปี และในระหว่างที่ได้รับการอนุญาตให้ลามีสิทธิได้รับเงินเดือนเต็มจำนวน

๒. ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการถึงขนาดต้องออกจากราชการ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใดที่เหมาะสมได้ และข้าราชการผู้นั้นสมัครใจจะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้

๓. ข้าราชการผู้ได้รับการปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ ๒ เมื่อต่อมาได้ออกจากราชการจะมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ แต่หากปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้ถึงแก่ความตายก่อนออกจากราชการ ให้จ่ายบำนาญพิเศษในลักษณะบำนาญตกทอดแก่ทายาทตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้

๔. ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ และอาจได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

กฎหมายที่เสนอใหม่

เนื่องจากพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน (ประมาณ ๔๗ ปี) โดยยังไม่เคยมีการแก้ไขเพิ่มเติม จึงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจ พิจารณานุมัติการสงเคราะห์ทำให้ขาดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ รวมทั้งการบัญญัติ ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาทในลักษณะบำนาญตกทอดไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่า ด้วยบำนาญจึงสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยร่างพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ฯ ฉบับใหม่มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมีสิทธิได้ รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และมีสิทธิลาหยุดราชการเพื่อ รักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการ กำหนดไว้โดยไม่จำกัดระยะเวลา ทั้งนี้ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อให้ เกิดความคล่องตัวและลดขั้นตอนให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล

หากข้าราชการดังกล่าวต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุราชการในระหว่าง รักษาตัว ให้ข้าราชการผู้นั้นเกษียณอายุราชการ แต่มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดย รัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

๒. ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายจนทำให้ตก เป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการจนถึงขนาดต้องออกจากราชการ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด พิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใดที่ เหมาะสมได้ และข้าราชการผู้นั้นสมัครใจจะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่ได้

๓. ข้าราชการผู้ได้รับการปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าว เมื่อต่อมาได้ออก จากราชการจะมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ แต่หากข้าราชการผู้นี้ถึงแก่ความตายก่อนออก จากราชการ ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท โดยจ่ายเป็นเงินบำนาญตกทอด ๓๐ เท่า ของบำนาญพิเศษที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้

๔. ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการจน พิการทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็น กรณีพิเศษและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับเดิมต้องขออนุมัติ

คณะรัฐมนตรี แต่ปัจจุบันมีระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือนและการขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้ว

* เรียบเรียง : นางดวงเดือน เสวตสมบูรณ์ ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง
บำเหน็จบำนาญ สำนักมาตรฐานด้านกฎหมาย และระเบียบการคลัง กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

สิทธิประโยชน์ของข้าราชการตามร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการ

ผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.

ข้าราชการผู้ได้รับ อันตราย ถูกประทุษร้าย หรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ จะมีสิทธิได้รับ

- การรักษาพยาบาลจนถึงที่สุด (ม. ๖)
- การลาป่วยตลอดระยะเวลาโดยได้รับเงินเดือนเต็ม (ม. ๗)
- การเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (ม. ๑๒)
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ (ม. ๑๓)

กรณีรักษาจนถึงที่สุดและตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากรัฐมนตรีเห็นว่าอาจปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ และ เจ้าตัวสมัครใจจะรับราชการต่อ ตาม ม. ๘

กรณีรักษาจนถึงที่สุดและตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพ และไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อื่นได้จนต้องออกจากราชการ จะมีสิทธิได้รับตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จข้าราชการ

๑. บำนาญพิเศษ
๒. บำเหน็จบำนาญปกติ

รับราชการต่อมา และออกจากราชการตามปกติ ข้าราชการได้รับ (ม.๘ วรรคหนึ่ง)

๑. บำนาญพิเศษ ตาม ม. ๘ (๑)
๒. บำเหน็จบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

รับราชการต่อมาและออกจากราชการ เพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ ข้าราชการได้รับ (ม.๘ (๓))

๑. บำนาญพิเศษรายเดือน ตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการพิเศษ ตาม ม. ๘ (๑) โดยพิจารณาว่าบำนาญพิเศษรายใดมี จำนวนมากกว่าให้ใช้สิทธิตามกฎหมายนั้น ๆ
๒. บำเหน็จบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

รับราชการต่อมา และออกเพราะตายปกติ ทายาทได้รับ (ม.๑๐ วรรคหนึ่ง)

๑. บำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่า ของบำนาญพิเศษ ที่คำนวณได้ ตาม ม. ๘ (๑)
๒. บำเหน็จตกทอดข้าราชการประจำตายตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

รับราชการต่อมาและตายเพราะ เหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ ทายาทได้รับ (ม.๑๐ วรรคสอง)

๑. บำนาญพิเศษรายเดือน ตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือบำนาญพิเศษ ตาม ม. ๘ (๑) โดยพิจารณาว่าบำนาญพิเศษรายใด มีจำนวนมากกว่าให้ใช้สิทธิตามกฎหมายนั้น ๆ
๒. บำเหน็จตกทอดข้าราชการประจำตายตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ภาคผนวก

:

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือ
การป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ.

(๑)

พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้การสงเคราะห์แก่ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมทุกแห่ง

มาตรา ๔ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๔ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี แต่ถ้าระยะเวลาหนึ่งปีไม่เพียงพอ คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ลาต่ออีกก็ได้

ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาได้เมื่อรวมกับอายุของข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตเกินหกสิบปี ก็ให้ถือเป็นการต่ออายุราชการ แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบห้าปี ในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

มาตรา ๗ ถ้าอันตราย หรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๔ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพ หรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้ และเมื่อข้าราชการผู้นั้นสมควรจะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๘ ข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังนี้

(๑) ได้รับบำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย

เงินเดือนตามวรรคก่อนมีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้คำนวณเป็นบำนาญปกติตามสิทธินั้นบวก

เข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่เกิดสิทธิบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ก็ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า

ถ้าข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ถึงแก่ความตายโดยทายาทมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญตกทอดตามสิทธินั้นบวกเข้ากับกึ่งหนึ่งของบำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าตายโดยทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ทายาทได้รับบำนาญตกทอดกึ่งหนึ่งของบำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) แต่อย่างเดียว

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่เกิดสิทธิบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า

มาตรา ๙ ข้าราชการที่ออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษไปแล้วก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากเห็นว่าตนอยู่ในลักษณะดังกล่าวในมาตรา ๙ และประสงค์จะเข้ารับราชการอีก ให้ยื่นคำร้องขอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาในเรื่องการบรรจุใหม่ได้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามความในมาตรา ๙ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่เข้ารับราชการครั้งใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการให้รับบำนาญที่ได้รับอยู่รวมกันไปด้วย แต่ถ้าเงินเดือนรวมกับบำนาญสูงกว่าเงินเดือนเดิมต้องลดบำนาญลงในระหว่างที่รับราชการครั้งหลัง จนเงินเดือนใหม่รวมกับบำนาญไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิม ถ้าเงินเดือนใหม่เท่า หรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม ก็ให้คงบำนาญในระหว่างนั้น

เมื่อออกจากราชการในตอนหลังโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ก็ให้คำนวณเป็นบำนาญโดยคิดเฉพาะตามสิทธิที่นับวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในตอนหลังนี้จะเปลี่ยนขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามความในมาตรา ๙ ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญดังนี้

(๑) ถ้าผู้ตายยังคงรับบำนาญรวมกับเงินเดือนตลอดมาจนถึงเวลาตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย

(๒) ถ้าหากว่าได้งดเบิกจ่ายบำนาญไว้ตามความในมาตรา ๑๐ ให้ทายาทได้รับบำนาญตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตายบวกเข้ากับกึ่งหนึ่งของบำนาญที่งดไว้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการ ให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับจากการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว

มาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทในกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ เมื่อข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในเดือนที่ตายให้แก่ข้าราชการผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษตามแต่จะเห็นสมควรก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ตายเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม การส่งเงินเดือนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ถ้าไม่มีทางที่จะเลื่อนเงินเดือนขึ้นได้ตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น ให้เพิ่มเป็นพิเศษโดยนำเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายในปีปัจจุบันของกรมหรือสำนักการชำนันมาตั้งจ่ายให้เป็นพิเศษเฉพาะจำนวนที่เพิ่มขึ้น ถ้าหากเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายไม่มี หรือมีไม่พอ ให้กระทรวงการคลังหาเงินมาตั้งจ่ายให้ และในการคำนวณบำนาญบำนาญให้รวมเงินที่ได้เพิ่มขึ้นนี้เข้าเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายด้วย

มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ผู้ใดสมควรจะได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพียงไร หรือไม่ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาดำเนินการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๕)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือที่ถึงแก่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่ามีบุคคลเป็นจำนวน
มากต้องออกจากราชการเนื่องจากเป็นผู้พิการทุพพลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือที่ถึงแก่
กรรมเพราะเหตุดังกล่าว แม้จะได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ก็หาเพียงพอแก่การ
ครองชีพของตนหรือของครอบครัวไม่ จึงสมควรที่จะช่วยเหลือเพื่อขจัดความเดือดร้อน และเพื่อเป็นการ
สมนาคุณแก่บุคคลผู้ซึ่งได้ปฏิบัติราชการอันเป็นความชอบแก่ประเทศชาติโดยให้ได้รับการสงเคราะห์ตาม
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ศุภสรณ์ / อภิสิทธิ์ ผู้จัดทำ

๒๐/๐๓/๒๕๕๖